

T'estime

T'estime

pel plec de seda que vincla foscant el teu somriure
en adormir-se el sol

T'estime també

pel silenci que dibuixen els teus llavis
quan a sanglots t'escomet la veu

T'estime a més

pel vagareig incert que destil·la la brisa dels teus dits
en la nit dels meus dols

T'estime finalment

per l'aroma a menta de la teua adolescència
en el meu record

T'estime

ja saps
per no res
o potser
per tot

Pepa Úbeda